

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας από πολύ αριστοκρατική γενιά, αλλά με χαρακτήρα πολύ διεστραμμένο, συνωμότησε εναντίον του κράτους. Αυτόν ακολούθησαν μερικοί επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας εκδιώχθηκε από τον Κικέρωνα από τη Ρώμη. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

.....

Υπό την επιρροή αυτών ενεργώντας πολλοί, όχι μόνο φαύλοι αλλά και άπειροι, αν τον είχαν τιμωρήσει, θα έλεγαν ότι αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω ότι, αν αυτός φθάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος που (ώστε) να μην βλέπει ότι έγινε η συνωμοσία, κανείς (δεν θα είναι) τόσο αχρείος που (ώστε) να μην το ομολογήσει.

B1.

1. β

2. α

3. β

4. γ

5. γ

B2.

ρεαλιστής: rem

σοσιαλισμός: Socii

στραγγαλίζω: strangulāti (sunt)

φίρμα: confirmavērunt

ρήγας: regie

Γ1.

nobilissima genera

clariores - clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum – plus- plurimum

earum

coniuratio

Γ2α.

Υποτακτικές: pervenerit - non videat - non fateātur

Απαρέμφατα: pervenire - videre - fateri

Γ2β.

coniurem

consequuntur

expellebas

deprehendendi

aluissemus

nascituram

dic

intellectu

esse

Δ1α.

Δ1α. Να αναγνωρίσετε συντακτικά τους παρακάτω όρους:

ingenii: Είναι γενική της ιδιότητας στο vir

- ex urbe:** Είναι εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο *expulsus est*
- eius:** είναι γενική κτητική στο *Socii*
- non credend** είναι αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο *confirmavērunt*
- factum esse:** είναι ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *dicerent*

Δ1β.

Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του συμπεράσματος στο εννοούμενο απαρέμφατο *fore*. Η παρουσία της ενισχύεται από το δεικτικό επίρρημα *tam*. Επίσης, αναφέρεται στον όρο *neminem*.

Εκφέρεται με υποτακτική *non fateatur*, γιατί το συμπέρασμα στη Λατινική θεωρείται πάντα υποκειμενική κατάσταση. Ισχύει ιδιομορφία όσον αφορά στην ακολουθία των χρόνων. Το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα πρόταση). Συγκεκριμένα εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα *non fateatur*, γιατί εξαρτάται από το εννοούμενο αρκτικό απαρέμφατο *fore* και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum proelio victum, interfecit

Δ2β.

Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη, χρονική μετοχή ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *coniuravit*. Τα *Marco Tullio Cicerōne* και *Gaio Antōnio* λειτουργούν ως υποκείμενα της μετοχής *sens* που παραλείπεται. Ο όρος *consulibus* λειτουργεί ως κατηγορηματικός προσδιορισμός στα *Marco Tullio Cicerōne* και *Gaio Antōnio*.

Ανάλυση: *Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent*